

El negoci musical arrela en els laboratoris digitals

JORDI DUCH
Barcelona

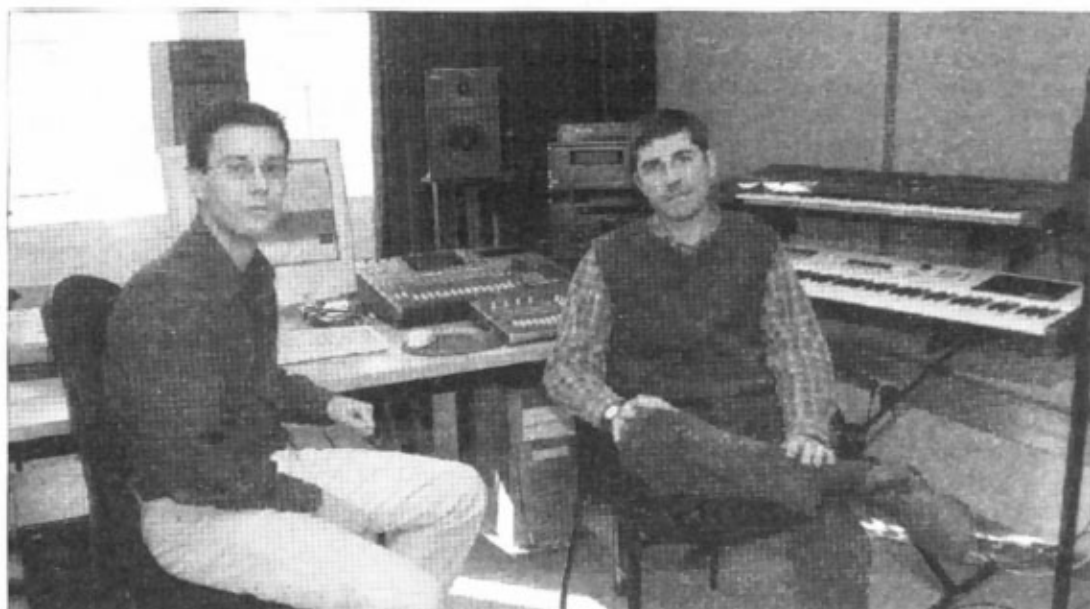
Ja fa temps que les tecnologies de la informació i la comunicació (TIC) assoleixen un gran protagonisme en els processos de creació i distribució musicals. Més enllà, però, de les TIC com a element catalitzador del procés de transformació del negoci musical, hi ha una tendència creixent a la recerca en tecnologia musical a càrrec d'uns quants laboratoris digitals escampats per la geografia internacional, que impulsen una veritable revolució del sector.

L'únic d'àmbit espanyol és el Grup de Tecnologia Musical (www.iaa.upf.es/mtg) de la Universitat Pompeu Fabra (UPF), pertanyent a l'Institut Universitari de l'Audiovisual (IUA). Fundat l'any 1994 per l'actual responsable, Xavier Serra, investiga la tecnologia musical des d'una perspectiva interdisciplinària, una mena d'«encreuament de camins de diferents disciplines, com ara la informàtica, les telecomunicacions (processament de senyal), la intel·ligència artificial, les matemàtiques, la física (acústica), la musicologia, etc.», en paraules de Salvador Gurrera, cap de Projectes i Transferència de Tecnologia. Això explica que la quarantena d'investigadors que aplega siguin també informàtics, físics, matemàtics, músics o telecos.

Vocació empresarial

Un altre tret peculiar d'aquest grup de recerca universitària és la seva vocació empresarial, que es tradueix en el desenvolupament de projectes per a companyies espanyoles i estrangeres, com ara Yamaha, Taspe Gallery, SGAE, Telefónica I+D, Duy, Gran Teatre del Liceu, etc.

Amb aquesta finalitat, l'MTG forma part, des del 2001, de la Xarxa d'Innovació Tecnològica (XIT) del Cidem, una plataforma que contribueix a «equilibrar les activitats de recerca bàsica i de transferència de tecnologia», segons Salvador Gurrera, que agraeix a aquest binomi «la possibilitat de mantenir un grup de recerca amb un gran nombre d'investigadors no vinculats directament a la docència universitària». A més del rendiment econòmic derivat de la quinzena de pro-

RICARD NOVELLAS

Xavier Serra, responsable de MTG, i Salvador Gurrera, cap de Projectes i Transferència Tecnològica

Propera estació, Parc Barcelona Media

L'anomenada «Estació de la Comunicació», l'indret que acull el Grup de Tecnologia Musical de la UPF, situat a l'edifici de l'Estació de França de Barcelona, es prepara per a una pròxima destinació. Anirà a parar, concretament, al futur Parc Barcelona Media, dins del Campus de la Comunicació de la Universitat Pompeu Fabra, un projecte de recuperació de l'antic edifici de la fàbrica tèxtil de Ca l'Arañó, que impulsen la UPF, el districte tecnològic

22@ de Barcelona i el Grup Mediapro.

Entre els edificis recuperats i els de nova creació, la UPF disposarà de 18.000 m², que acolliran, a més de l'Institut Universitari de l'Audiovisual, les facultats de Comunicació Audiovisual, Periodisme, Traducció i Interpretació, Enginyeria Informàtica i de Telecomunicació. «Tot plegat –segons el responsable de Projectes i Transferència de Tecnologia de l'MTG, Salvador

Gurrera– configurarà un gran parc científic i artístic per al sector de la comunicació i l'audiovisual que afavorirà la consolidació de l'MTG.»

Les principals àrees de recerca de l'MTG són: la síntesi i processament d'àudio, la identificació d'àudio, l'anàlisi, descripció i transformació de continguts d'àudio, el processament de veu cantada, les eines de programari i els sistemes interactius multimèdia i en línia (a través d'Internet).

El Grup de Tecnologia Musical (MTG) manté l'equilibri entre la recerca bàsica i la transferència de tecnologia

jectes de transferència de tecnologia desenvolupats per a la xarxa d'empreses, gaudeix del suport d'institucions públiques com ara la mateixa UPF, el Cidem, el Ministeri d'Educació i Ciència, i la Comissió Europea, fet que li representa, en conjunt, un volum de facturació anual d'1,2 milions d'euros.

Pel que fa al ressò de la seva

activitat al llarg dels deu anys de trajectòria, fins ara el seu èxit més sonat ha estat el programari Vocaloid, el primer sintetitzador de veu cantada desenvolupat conjuntament amb l'empresa japonesa Yamaha. A més de rebre molts premis, ha assolit una gran difusió en revistes especialitzades i en mitjans d'informació

general, com ara *The New York Times*.

L'altre resultat més reeixit, segons Gurrera, és el projecte Amadeus, fruit «d'una tecnologia d'identificació d'àudio desenvolupada per a un projecte de recerca europeu i que, al llarg dels darrers dos anys, s'ha adaptat a les necessitats de la Societat General d'Autors i Editors, que actualment l'està utilitzant per monitoritzar les emissions de ràdios i televisions estatals». «Aquesta mateixa tecnologia –explica Gurrera– també s'està aplicant en la identificació de cançons a través de telefonia mòbil.»